

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Zoon des mensen in het boek Henoch

1 Henoch, beter bekend als het Boek van Henoch, spreekt over een Messiaanse figuur die de aandacht heeft getrokken van veel gelovigen. In deze studie gaan we onderzoeken wat de tekst van 1 Henoch ons vertelt over de identiteit van deze Messiaanse figuur.

Wie dachten de auteurs van 1 Henoch nu eigenlijk dat deze Messiaanse figuur was? Nou, dat vertellen ze ons meteen!

Maar eerst, als je geïnteresseerd bent om wat meer informatie over 1 Henoch te lezen, en hoe nuttig - en niet nuttig – dit boek is voor de gelovigen in onze tijd, overweeg dan om onze studie **"Het toetsen van het Boek van Henoch"** te bekijken.

In deze studie gaan we in op één specifieke bewering, die de auteurs van 1 Henoch maken, en de belangrijke implicaties die dit heeft op gelovigen bij hun afweging hoe waardevol deze geschriften zijn. Een deel van de informatie in deze studie is een beetje technisch, maar we denken dat het zeer belangrijke informatie bevat voor diegenen die geïnteresseerd zijn in dit onderwerp. Dus laten we beginnen.

Volgens De Toespraken van Henoch (De gelijkenissen van Henoch), dat is 1 Henoch 37-71, wordt de patriarch Henoch naar de hemel overgebracht, waar hij profetische visioenen te zien krijgt over een Messiaanse figuur die bekend staat als de "Zoon des mensen".

Deze figuur wordt ook wel de "Uitverkorene", de "Gezalfde" en de "Rechtvaardige" genoemd, allemaal namen die in het verhaal naar dezelfde persoon verwijzen. De auteur van dit deel van 1 Henoch haalt zijn informatie over de Messiaanse profetieën heel duidelijk uit de boeken van Daniël, Jesaja, Jeremia, Ezechiël, enzovoort, om deze figuur te beschrijven.

Volgens het verhaal zal deze Messiaanse figuur het volgende doen:

- Hij zal op een troon van heerlijkheid zitten en oordelen over de daden van de slechte mensen die God hebben afgewezen. Daarna zal Hij naar de aarde komen om bij de rechtvaardigen te wonen (1 Henoch 45:3-6; 51:1-3).
- Hij zal zondaars vernietigen en de koningen en heersers neerslaan die zich tegen God verzetten (1 Henoch 46:4-5).
- Hij zal een licht zijn voor de naties (1 Henoch 48:3-4).
- Hij zal aanbeden worden door iedereen die op aarde verblijft (1 Henoch 48:5).
- In Zijn naam zullen de rechtvaardigen hun redding bezitten (1 Henoch 48:7).
- Hij zal een tijdperk van vrede inluiden (1 Henoch 69:26-29).

Aan het einde van De Toespraken (gelijkenissen) van Henoch wordt Henoch meegenomen naar de "hemel der hemelen" waar hij een vurig hemels paleis ziet. Daar wordt Henoch begroet door God - die "Het Hoofd van de Dagen" wordt genoemd, de vier aartsengelen en talloze andere engelen.

Verrassend genoeg wordt Henoch begroet als deze Messiaanse Mensenzoon-figuur die hij in zijn visioenen had gezien:

1 Henoch 71:13-14

En de Oude van dagen kwam met Michaël, Gabriël, Rafaël en Pnuël, en duizenden en tienduizenden engelen, ontelbaar. En die engel kwam naar me toe en begroette mij met zijn stem, en zei tegen mij: **“U bent de mensenzoon die geboren werd tot gerechtigheid, en rechtvaardigheid blijft over u, en de gerechtigheid van de Oude van dagen zal u niet verlaten.**

-George W.E. Nickelsburg & James C. VanderKam, *1 Henoch: The Hermeneia Translation* (Minneapolis MN: Fortress Press, 2012), blz. 95

Dit citaat komt uit *The Hermeneia Translation*. Als deze vertaling van 1 Henoch 71:14 correct is, en Henoch wordt geïdentificeerd als deze Messiaanse figuur, dan zou dit moeten bijdragen aan hoeveel waarde we aan deze geschriften geven.

Denk er eens over na. Als de auteur van De Toespraken (gelijkenissen) van Henoch van plan was om Henoch te identificeren als de figuur die deze Messiaanse profetieën vervult, dan zijn De Toespraken (gelijkenissen) van Henoch meteen in tegenspraak met de leringen van het Nieuwe Testament. Het Nieuwe Testament identificeert Jesjoea als de Messiaanse Mensenzoon die deze profetieën vervult. En Henoch en Jesjoea kunnen natuurlijk niet allebei de Messias zijn.

Dus de vraag komt hierop neer: hebben we goede redenen om aan te nemen dat deze vertaling van 1 Henoch 71:14 correct is?

Wel, degenen die deze vertaling afwijzen, hebben wat bezwaren aangedragen. Sommigen hebben bijvoorbeeld aangedragen dat een oudere vertaling dit specifieke vers anders weergeeft. In de populaire vertaling uit 1912 van R. H. Charles staat dit vers beschreven in de derde persoon, in plaats van in de tweede persoon. De vertaling van Charles luidt dus als volgt:

“Dit is de Zoon des mensen.”

-R. H. Charles, *The Book of Henoch or 1 Henoch* (Oxford at the Clarendon Press, 1912), blz. 145

Dit verschil in de vertaling heeft grote implicaties met betrekking tot de identiteit van deze Zoon des mensen figuur! Als de vertaling van Charles correct is, dan wordt Henoch *niet* neergezet als deze figuur. In plaats daarvan krijgt hij een verwijzing naar een ander figuur. Degenen die 1 Henoch op een bepaalde manier als "goddelijk geïnspireerd" beschouwen, suggereren vaak dat Henoch in feite Jesjoea heeft gezien in zijn visioenen!

Dus welke vertaling is correct? Moet het vers luiden: "U bent de Mensenzoon" of "Dit is de Mensenzoon"?

Ten eerste kunnen we ons afvragen *waarom* er een verschil bestaat in de vertaling. Henochische geleerden hebben zich al heel lang afgevraagd waarom Henoch werd geïdentificeerd als de Zoon des mensen, in 1 Henoch 71:14.. Waarom? Nou, omdat het zou inhouden dat Henoch zichzelf, in zijn visioenen, niet heeft herkend als deze figuur, totdat hem aan het eind van dit verhaal zijn identiteit werd onthuld.

Zoals geleerde Leslie Walck schrijft:

Als deze lezing authentiek is, dan is dit de enige keer in een bestaand apocalyptisch visioen dat de ziener zichzelf niet herkent.

- Leslie W. Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoch and in Matthew* (New York, NY: T&T Clark International, 2011), blz. 5

R.H. Charles was sceptisch over Henoch omdat hij niet beseftte dat hij zichzelf zag in zijn visioenen. Hij geloofde dat Henoch iemand anders zag in de visioenen, maar 1 Henoch 71:14 sprak dat idee eigenlijk tegen. In het licht van dit ontstane probleem heeft Charles de tekst van 1 Henoch 71:14 in wezen aangepast.

Walck legt uit:

De oplossing van Charles was om de tekst van 1 Henoch 71:14 aan te passen naar de derde persoon in plaats van de tweede persoon. Zo lezen we bij Charles: "Dit is de Zoon des mensen ..." in plaats van "Jij bent de Zoon des mensen ..." Vervolgens bracht hij de nodige wijzigingen aan in de rest van de tekst om alles in harmonie te brengen met de weergave van de derde persoon. Hij suggereerde ook dat er een paragraaf verloren is gegaan, die de identiteit van de Zoon des mensen onthulde. **Maar deze uitgebreide aanpassing heeft in geen enkele tekstuele basis in de overgebleven manuscripten** en moet daarom worden afgewezen.

-Leslie W. Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoch and in Matthew* (New York, NY: T&T Clark International, 2011), blz. 5

De bekende geleerde John J. Collins heeft ook kritiek op de benadering van Charles. Hij zegt dit:

De oplossing van Charles was om 71:14 te verbeteren zodat er staat "dit is de Zoon des mensen ..." en hij veranderde "jij" in "hem" in de daarop volgende verzen. Deze procedure heeft echter geen tekstuele basis en is duidelijk onaanvaardbaar.

-John J. Collins, *The Apocalyptic Imagination: An Introduction to Jewish Apocalyptic Literature* (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1998), blz. 188

Zoals Leslie Walck opmerkt, overwoog R.H. Charles ook dat een verloren passage onthulde dat de Zoon des mensen-figuur iemand anders was dan Henoch. Vervolgens heeft hij, op basis van deze theorie, de Ethiopische tekst opzettelijk aangepast - dat wil zeggen verkeerd vertaald - om een weergave te maken in de derde persoon in plaats van wat de tekst werkelijk zegt.

In de vertaling van R.H. Charles heeft hij, tussen de regels van vers 13 en 14 van Hoofdstuk 71, het volgende commentaar toegevoegd:

[Verloren passage waarin de Zoon des Mensen werd beschreven als het vergezellen van het Hoofd der Dagen, en waar Henoch één van de engelen ondervroeg (zoals in 46:3) over wie de Zoon des Mensen was.]

-R. H. Charles, *The Book of Henoch or 1 Henoch* (Oxford at the Clarendon Press, 1912), blz. 144-145

Waarom is dit relevant? Wel, het probleem is dat er nooit enig bewijs is opgedoken om de theorie van R.H. Charles, waarop zijn vertaling van deze passage is gebaseerd, te onderbouwen. Met andere woorden, de vertaling van Charles wordt bij deze passage aangestuurd door een ongegronde theorie. Om die reden wordt de vertaling van Charles breed verworpen door de moderne Henochische wetenschap, ten gunste van de letterlijke weergave van wat het vers eigenlijk zegt.

Nu was R. H. Charles in veel opzichten absoluut een groot geleerde, vooral voor zijn tijd. Maar het is geen geheim dat zijn werk vaak werd gedreven door bepaalde vooronderstellingen, die ertoe leidden dat hij bij zijn vertalingen de tussenvoegingen en verbeteringen iets te vrijelijk heeft neergezet. (Zie John Collins, *The Apocalyptic Imagination*, blz.15)

Daarom zou het goed zijn om bij 1 Henoch 71:14 het voorstel van de geleerde T.W. Manson te volgen. Hij zegt het volgende:

"Hier laten we Charles los, die de rest van de passage heeft herschreven in overeenstemming met zijn visie op wat Henoch had moeten zeggen."

-T.W. Manson, *The Son of Man in Daniel, Henoch and the Gospels*, BJRL 32 (1949-50) blz. 171-93

Samenvattend hebben we alle reden om de letterlijke vertaling van deze passage te aanvaarden in plaats van wat de verbeterde vertaling van R.H. Charles ons voorhoudt. Dat zou betekenen dat het vers moet luiden: "Jij bent die Mensenzoon", waarmee Henoch wordt geïdentificeerd als deze Messiaanse figuur in dit verhaal.

Hoewel we accepteren dat de vertaling correct is, zijn er nog steeds wat bezwaren tegen Henoch als deze Zoon des Mensen-figuur.

Er wordt bijvoorbeeld gesuggereerd dat de "Zoon des mensen", die in 1 Henoch 71:14 wordt geïdentificeerd als Henoch, eigenlijk verschilt van de beschreven Messiaanse figuur in de rest van het verhaal. Met andere woorden, Henoch is *een* zoon des mensen - dat wil zeggen een rechtvaardig persoon die naar de hemel is gegaan om verborgen geheimen te onthullen - maar niet *de* Zoon des mensen - dat wil zeggen, de uitverkoren Messiaanse figuur die op Gods troon zit en de aarde oordeelt.

Het probleem met deze suggestie is dat, zoals Leslie Walck uitlegt ...

... de auteur geen enkele aanwijzing heeft gegeven dat deze "zoon des mensen", Henoch, verschilt van de term die in de rest van de Toespraken (gelijkenissen) van Henoch staat.

-Leslie W. Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoch and in Matthew* (New York, NY: T&T Clark International, 2011), blz. 5

Met andere woorden, er staat niets in de tekst dat aangeeft dat de term, die wordt gebruikt voor Henoch, verschilt van de term die wordt gebruikt voor deze Messiaanse figuur. Volgens geleerden lijkt het verloop van het verhaal dan ook te leiden naar de onthulling van Henoch als deze figuur. Het is de dramatische climax van het verhaal. Henoch worden daarom beschreven met exact dezelfde termen als waarmee de Zoon des mensen-figuur wordt beschreven in de visioenen:

Het hele verloop van het verhaal wijst naar de dramatische vaststelling van Henoch als de Zoon des mensen. De dingen die hem worden toegeschreven, komen buitengewoon goed overeen met de Zoon des mensen in de visioenen. Hij is vol van gerechtigheid: ervoor geboren, het blijft bij Hem, en Gods gerechtigheid zal Hem niet verlaten (1 Henoch 71:14). Verder belooft God Hem vrede en dat alle rechtvaardigen voor eeuwig bij Hem aanwezig zullen zijn (1 Henoch 71:15-16). Deze eigenschappen hebben allemaal de neiging om de vaststelling van Henoch als Zoon des mensen te ondersteunen, niet alleen als één van de rechtvaardige mensen die al in de hemel zijn. Voor de lezer is de vaststelling van Henoch en de Zoon des mensen heel dramatisch, maar het was voorbereid.

-Leslie W. Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoch and in Matthew* (New York, NY: T&T Clark International, 2011), blz. 7

Samenvattend, het idee dat Michael Henoch alleen maar prijst als rechtschapen mens "is een anticlimax, en is niet wat de auteur wilde aangeven."

(Zie Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoch and in Matthew*, blz. 7)

Dat wil zeggen, het bewijs wijst juist weg van het feit dat Henoch alleen maar wordt aangeduid als een rechtschapen mens, die zich onderscheidt van de Messiaanse figuur, eerder in het verhaal. Het is waarschijnlijker dat Henoch wordt geïdentificeerd *als* deze Messiaanse figuur, die hij in de visioenen had gezien.

Een ander bezwaar tegen dit standpunt is dat 1 Henoch 70:1 juist lijkt aan te geven dat Henoch een andere persoon is dan de Zoon des mensen:

1 Henoch 70:1

Het geschiedde na dezen, dat terwijl hij leefde zijn naam werd opgeheven van degenen die op de droge grond wonen, in de aanwezigheid van de Zoon des mensen, en de aanwezigheid van de Heer der heerscharen.

-George W.E. Nickelsburg & James C. VanderKam, *1 Henoch: The Hermeneia Translation* (Minneapolis MN: Fortress Press, 2012), blz. 92

Dus hoe lossen we deze schijnbare tegenstelling tussen 1 Henoch 70:1 en 1 Henoch 71:14 dan op?

Wel, in tegenstelling tot 1 Henoch 71:14 bestaat er een tekstuele variant van 1 Henoch 70:1 in het feitelijke manuscript-bewijs, die een alternatieve vertaling rechtvaardigt. Verwijzend naar deze tekstuele variant, waar het voorzetsel *ba-xabēhu* ("de aanwezigheid van") is weggelaten, geeft Leslie Walck de volgende vertaling:

En het geschiedde daarna, terwijl hij leefde, dat de naam van DIE Zoon des mensen, werd opgeheven in de aanwezigheid van de Heer der heerscharen, vanuit degenen die op aarde wonen.

-Leslie W. Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoah and in Matthew* (New York, NY: T&T Clark International, 2011), blz. 132

Deze vertaling impliceert "dat het niet de naam is die wordt verheven tot de Zoon des mensen, maar de naam van DIE zoon des mensen (d.w.z. de mens Henoah?) die wordt verheven voor de Heer der heerscharen, terwijl hij nog leeft."

(Zie Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoah and in Matthew*, blz. 130)

Het valt buiten het bestek van deze studie om alle redenen op te sommen, waardoor de voorgestelde vertaling van Leslie Walcks de voorkeur krijgt, maar in zijn boek noemt hij uitgebreid de verschillende grammaticale en contextuele redenen waarom deze variant van het manuscript de oorspronkelijke bewoording beter weergeeft en daarom de voorkeur verdient.

(Zie Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoah and in Matthew*, blz. 129-138)

Deze voorgestelde vertaling zou de schijnbare tegenstrijdigheid wegnemen en je ook "veel consequenter voorbereiden op de latere vaststelling van Henoah en de Zoon des mensen in hoofdstuk 71."

(Zie Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoah and in Matthew*, blz. 130)

Maar zelfs als we meegaan met wat de meerderheid de beschikbare manuscripten over deze passage zeggen, kan de schijnbare tegenstrijdigheid nog steeds worden opgelost. In zijn artikel "Righteous One, Messiah, Chosen One, and Son of Man in 1 Henoah 37-71", bevestigt de geleerde James C. VanderKam dat het "onwaarschijnlijk is dat 1 Henoah 70:1 een scheidslijn trekt tussen Henoah en de Zoon des mensen" Vervolgens bespreekt hij hoe dit vers moet worden geïnterpreteerd in het licht van de context en de literaire structuur. Dit is wat hij zegt:

Het vers fungeert als een inleiding op het geheel van de hoofdstukken 70-71, zoals Sjöberg opmerkte, en vat samen wat er gebeurt in 1 Henoah 70:2 tot 71:16. **Het zou opmerkelijk zijn als er aan het begin van deze artistiek gestructureerde eenheid een verklaring stond die in tegenspraak was met wat de eenheid zelf duidelijk aangaf.** Wat de auteur in Henoah 70:1 lijkt te hebben bedoeld, was dat de naam van Henoah werd verheven tot de plaats waar de personages die hij in zijn visioenen had gezien, te vinden waren, namelijk in de troonzaal van het hemelse paleis. Dat wil zeggen, hij ziet de Zoon des mensen niet hier, maar begint op te klimmen naar de plaats waar hijzelf die eschatologische rol zal vervullen – misschien wordt hij op dit moment één met zijn hemelse dubbelganger, nu zijn aardse verblijf voorbij is [...] Geen enkele tekst vereist dat men moet denken aan een afgezonderd wezen, die de zoon des mensen wordt genoemd en die in de hemel verblijft, terwijl Henoah ergens anders woont. Henoah ziet de zoon des mensen in de visioenen van de toekomst, niet in onthullingen van het heden. Hij ziet alleen wat hij zal worden.

- James C. VanderKam, "Righteous One, Messiah, Chosen One, and Son of Man in 1 Henoch 37-71", in J. H. Charlesworth, ed., *The Messiah* (Minneapolis, MN: Augsburg Fortress, 1992), blz. 184

Een laatste bezwaar dat wordt ingebracht tegen het feit dat Henoch wordt geïdentificeerd als deze Messiaanse figuur, is de suggestie dat het vers veel later is toegevoegd. Dat wil zeggen, misschien werd Henoch, door de oorspronkelijke auteur van 1 Henoch, niet geïdentificeerd als de Zoon des mensen, maar heeft een Joodse schrijver het vers later toegevoegd als een polemische reactie op het christendom.

Hoewel heel goed mogelijk, is de kans veel groter dat de zin origineel is. Zelfs de geleerden die de eerdere theorie hebben aangedragen, dat 1 Henoch 71 een redactionele toevoeging was, zien dat niet langer zo.

(Zie Walck, *The Son of Man in the Parables of Henoch and in Matthew*, blz. 7)

Ook bevestigen de geleerden dat de vaststelling van Henoch als de Zoon des mensen volkomen logisch is in het verloop van het verhaal; het is de logische conclusie van het hele verhaal.

(Zie VanderKam, *"Righteous One, Messiah, Chosen One, and Son of Man in 1 Henoch 37-71"*, blz.177)

Ten slotte is de suggestie echt een betwistbaar punt. Zelfs als je een hypothetische versie van 1 Henoch aandraagt, die deze tegenstrijdigheid met de Schrift misschien niet bevat, blijft het een punt dat *bij elke versie* van de passage, die we vandaag de dag kennen, dit wel het geval is. In de manuscripten die we nu hebben als bewijs voor 1 Henoch 71:14, bestaat er geen enkele variant. Dat heeft enorme gevolgen voor de vraag of we 1 Henoch eigenlijk wel als goddelijk geïnspireerd moeten beschouwen. Hoe zouden we dat kunnen als het de Schrift tegenspreekt?

Dus deze Messiaanse figuur, die wordt beschreven in de toespraken (gelijkenissen) van Henoch, is een leerstelling in 1 Henoch, die in tegenspraak met de leer van de apostelen. De auteur van De Toespraken (gelijkenissen) van Henoch presenteert Henoch als de persoon die de Messiaanse profetieën vervult, die zijn omschreven in Daniël, Jesaja, Jeremia, Ezechiël, enzovoort. Maar de apostelen leerden dat Jesjoea de vervulling is van deze profetieën.

Dit zou tot de conclusie moeten leiden dat 1 Henoch niet door God is geïnspireerd en daarom niet als een bron van gezonde leer en theologie moet worden beschouwd. En er zijn verschillende andere redenen voor deze conclusie, zoals we uitleggen in onze studie: **"Het toetsen van het Boek van Henoch"**.

Voor alle duidelijkheid, dit betekent niet dat 1 Henoch waardeloos is - verre van dat! Zoals we al vaak hebben gezegd is 1 Henoch een waardevolle primaire bron, die ons een kijkje geeft in de sociale geschiedenis, ideeën en de interne debatten tussen de verschillende uitingen van het Joodse geloof tijdens de Tweede Tempelperiode.

De apostelen waren zich zeker bewust van de tradities in 1 Henoch, en maakten er misschien zelfs gebruik van in hun eigen onderwijs. Dus 1 Henoch is zeker waardevol en kan ons een aantal geweldige inzichten geven in de wereld van het Judaïsme tijdens de Tweede Tempelperiode. Maar niets in het Nieuwe Testament leidt tot de conclusie dat de apostelen de Henochische geschriften als geïnspireerd beschouwden - vooral wanneer de leringen in 1 Henoch in tegenspraak waren met het eigen onderwijs van de apostelen over de Messias.

Sommigen zullen zich nu afvragen: als de apostelen 1 Henoch niet beschouwden als geïnspireerd, waarom lijkt Judas hier dan uit te citeren? Waarom lijken andere Bijbel auteurs op deze geschriften te zinspelen? We gaan hier uitgebreider op in bij onze studie: "**Het toetsen van het Boek van Henoch**". Overweeg voorlopig eens wat de Semitische geleerde, dr. Michael Heiser, zegt over hoe we moeten kijken naar hoe belangrijk 1 Henoch was voor de Bijbelse auteurs:

Net zoals de tegenwoordige predikers commentaren, tijdschriften, nieuwsbladen of zelfs televisieshows citeren, om hun punt duidelijk te maken of te illustreren, zo gebruikten de schrijvers van de Bijbel extern materiaal om de aandacht te trekken en hun punt te maken. Paulus citeert heidense Griekse dichters. De psalmisten en de profeten ontleen hun woordenschat en beschrijvende materiaal uit de oude Egyptische, Mesopotamische en Syrische literatuur. Judas citeert een boek uit de Pseudepigraphica (oude geschriften die een valselijk auteurschap claimen van een Bijbels figuur). **De mensen uit de Bijbelse tijden wisten dat het geciteerde materiaal niet was geïnspireerd, maar het had wel enige betekenis voor hen en voor hun publiek.**

-Dr. Michael Heiser, *What's Ugaritic Got to Do with Anything?* www.logos.com

Kortom, de wijze waarop de apostelen 1 Henoch gebruikten kan worden vergeleken met andere gevallen, waarin ze buiten-Bijbels materiaal gebruikten, dat belangrijk was voor de toehoorders in die tijd. Zoals Heiser uitlegt, betekent het gebruik van dit buiten-Bijbelse materiaal niet dat ze geloofden dat het geïnspireerd was. Het zou zijn als een hedendaagse voorganger die een populaire film aanhaalt. Een film kan zinvolle lessen bevatten, die aansluiten bij de Bijbelse waarden, maar niemand gelooft tegenwoordig dat films geïnspireerd zijn. Op dezelfde manier hadden de apostelen zeker kunnen zinspelen op, of zelfs kunnen citeren uit, 1 Henoch - met name op de delen die waar of relevant konden zijn om iets duidelijk te maken - zonder al het onderwijs te geloven of het als geïnspireerd te beschouwen.

De conclusie is dat we 1 Henoch moeten waarderen voor wat het is: pseudepigrafische literatuur. Het is literatuur die in het verleden ten onrechte aan een figuur werd toegeschreven (in dit geval Henoch). Dit soort literatuur was populair in de eerste eeuw. Een deel daarvan, zoals de Henochische geschriften, hadden een religieuze betekenis voor bepaalde sektarische gemeenschappen binnen het Jodaisme. Hoewel 1 Henoch delen bevat die kunnen zijn afgeleid van de mondelinge traditie, mogelijk zelfs enkele originele uitspraken van Henoch, zou een dergelijke uitleg pure speculatie zijn.

Voor alle duidelijkheid: deze studie is niet bedoeld als een kruistocht tegen 1 Henoch. We willen de gelovigen gewoon oproepen om voorzichtig te zijn. We moeten het niet opvatten als geïnspireerde Schrift. Het was religieus niet van belang voor de Messias, noch voor de apostelen, en het is op sommige plaatsen zelfs in tegenspraak met hun onderwijs. Als we 1 Henoch waarderen voor wat het is, pseudepigrafische literatuur, zullen we beter in staat zijn om er op de juiste manier mee om te gaan, om zo waardevolle historische inzichten te vergaren over het Jodaisme in de Tweede Tempelperiode.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)